

พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

ตอนที่ 2 วิธีการขอความยินยอมเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

“หลักความยินยอม” ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 บัญญัติไว้ที่ มาตรา 19 ดังนี้

วรรคแรก “ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อนหรือในขณะนั้น เว้นแต่บทบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้”

จากหลักในวรรคแรกจะเห็นได้ว่า การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำมิได้เว้นแต่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนหรือขณะเก็บรวบรวม ใช้ เปิดเผยเท่านั้น หรือหากมีกฎหมายอื่นบัญญัติโดยเฉพาะยกเว้นไว้ก็กระทำได้เช่นกัน

วรรคสอง “การขอความยินยอมต้องทำโดยชัดแจ้ง เป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่โดยสภาพไม่อาจขอความยินยอมด้วยวิธีดังกล่าวได้”

จากหลักในวรรคสองนี้จะทำให้เข้าใจยิ่งขึ้นว่าการขอความยินยอมต้องทำเป็นหนังสือหรือผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น เว้นแต่ไม่อาจขอด้วยวิธีดังกล่าวแล้วจึงใช้วิธีอื่นได้ กล่าวให้ชัดยิ่งขึ้นอีกคือต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรในการให้ความยินยอม

นายชูกเกียรติ เกตุชู (นายโจ)

เชี่ยวชาญด้านคดีแรงงาน

Email: chookiat.ketchoo@gmail.com

มาตรา 19 นี้มีถึงเจ็ดวรรคซึ่งตั้งแต่วรรคสามไปจนถึงวรรคเจ็ดจะกล่าวถึงถ้อยคำแจ้งขอยินยอมว่าต้องเป็นลักษณะใดและผลของการไม่ดำเนินการตามมาตรา 19 จะเป็นเช่นใด

ซึ่งหากนำทุกวรรคมาอธิบายจะยากแก่การจดจำ ดังนั้นจึงขอได้เรียงวรรคแรกและวรรคสองให้ท่านผู้อ่านได้จดจำเป็นหลักการเบื้องต้นไว้ดังนี้

- ต้องขอความยินยอมก่อนหรือขณะเก็บรวบรวม ใช้ เปิดเผย
- ความยินยอมต้องทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

..โปรดติดตามบทความต่อไปว่าขอความยินยอมควรเขียนลักษณะใดจึงมีผลทางกฎหมาย